

Η μεγαλύτερη γενοκτονία στην Ιστορία της ανθρωπότητας

Βάρβαρος είναι όποιος πιστεύει στη βαρβαρότητα

Claude Levi-Straus

Στην Ιστορία της ανθρωπότητας οι γενοκτονίες είναι τόσο συνηθισμένες που μοιάζει λες και οι άνθρωποι είναι απευθείας απόγονοι των μυρμηγκιών.

Απ' τις πιο κοντινές (χωροχρονικά) γενοκτονίες, όπως εκείνες των Αρμενίων και των Ποντίων ή το Ολοκαύτωμα των Εβραίων, μέχρι τις πιο μακρινές, όπως την πλήρη εξάλειψη των Τασμανών (δείτε παλιότερο κείμενο "Γενοκτονία!" <http://sanejoker.info/2013/06/genocide.html>), διαφαίνεται μια δολοφονική μανία που δεν παρατηρείται σε κανένα άλλο θηλαστικό -με εξαίρεση τον κοινό χιμπατζή.

- Οι **αιτίες κάθε γενοκτονίας**, αν δούμε πίσω απ' τις προφάσεις και τις επιφάσεις, είναι πάντα οι ίδιες: **Κυριαρχία και Κέρδος**.
- Η Θρησκεία, το Έθνος, η Φυλή είναι σαφώς ιδεολογήματα που χρησίμευσαν (και χρησιμεύουν) ως παραπετάσματα ή ως λάβαρα, για να πείθονται οι θύτες ότι πράττουν κάτι ορθό.
- Ό,τι είναι ιερό, κάθε δόγμα, οδηγεί αναπόφευκτα στην Εξόντωση του Άλλου.

Η γενοκτονία των Ινδιάνων της Αμερικής, των αυτόχθονων κατοίκων της αμερικανικής ηπείρου, που εξολοθρεύτηκαν απ' τον “ανώτερο πολιτισμό” των Ευρωπαίων, κατέχει τα σκήπτρα της πιο αποτρόπαιης..

Το μέγεθος αυτής είναι εξωπραγματικό και η γενοκτονία συνεχίζεται στις μέρες μας.

Οι Μεγάλες Αντίλλες (Κούβα, Ισπανιόλα, Τζαμάικα) είχαν **1,5 εκατομμύριο αυτόχθονες το 1492**, όταν τους “ανακάλυψε” ο Χριστόφορος Κολόμβος.

Το **1550 δεν είχε απομείνει ούτε ένας Ινδιάνος σ' αυτά τα νησιά.**

Εξήντα χρόνια. Ενάμιση εκατομμύριο νεκροί και η εξαφάνιση ενός πολιτισμού.

~~{}~~

Όταν οι **Πορτογάλοι ανακάλυψαν τη Βραζιλία, το 1500**, υπολογίζεται ότι κατοικούσαν εκεί περίπου **3 εκατομμύρια Ινδιάνοι.**

Το **1950 δεν ήταν περισσότεροι από 150.000**

Και καθώς η γενοκτονία συνεχίζεται, **σήμερα δεν υπερβαίνουν τους 100.000.**

Σχεδόν τρία εκατομμύρια νεκροί.

Κάθε “πρόοδος” του βιομηχανικού πολιτισμού ωθεί ολοένα τους Ινδιάνους προς αφιλόξενες περιοχές, αν δεν τους εξοντώνει απροκάλυπτα.

Το 1968 οι αρχές παραδέχτηκαν ότι υπάλληλοι της υποτιθέμενης Υπηρεσίας Προστασίας των Ινδιάνων δωροδοκούνταν από εταιρείες για να τους επιτρέπουν να πουλούν τις γαίες όπου κατοικούσαν Ινδιάνοι.

Ή να κλείνουν τα μάτια όταν τους εξοντώνουν με τις πιο φριχτές πρακτικές: Ομαδικές δολοφονίες με πυροβόλα, καταστροφή των χωριών με δυναμίτιδα, δηλητηρίαση με αρσενικό και φυτοφάρμακα.

Η νομολογία της Βραζιλίας για τους Ινδιάνους έχει ως βασικό στόχο την “ενσωμάτωση τους στην εθνική κοινότητα”.

Πώς το κάνει;

Το κεφάλαιο II του Θεσμικού Πλαισίου αναφέρει: “Κάθε Ινδιάνος που δεν έχει αφομοιωθεί βρίσκεται υπό την κηδεμονία του κράτους και δεν τον προστατεύει το Σύνταγμα της Βραζιλίας”.

Ο “αφομοιωμένος” Ινδιάνος δεν είναι πια Ινδιάνος, αφού απαρνιέται την κουλτούρα του. Τοποθετείται στο πιο χαμηλό επίπεδο της κοινωνικής κλίμακας. Αφομοίωση σημαίνει εξαθλίωση, επαιτεία, αλκοολισμό, πορνεία.

Ο Ινδιάνος αυτός δεν έχει νομική υπόσταση ούτε στις σχέσεις του με τους άλλους ούτε ως ιδιαίτερη οντότητα, και δεν μπορεί να προβεί σε δικαιοπραξίες.

Το Θεσμικό Πλαίσιο δεν αναγνωρίζει στους Ινδιάνους το δικαίωμα ιδιοκτησίας γης (την οποία κατέχει, ελέγχει και διαχειρίζεται το Ομοσπονδιακό κράτος).

Τα άρθρα 34, 35 και 36 του τρίτου μέρους επιτρέπουν την εκτόπιση ολόκληρων ιθαγενών πληθυσμών μ’ ένα απλό διάταγμα του Προέδρου της Δημοκρατίας, για λόγους όπως η “εθνική ασφάλεια” και η “ανάπτυξη της περιοχής για λόγους εθνικού συμφέροντος”.

Το άρθρο 60 του Θεσμικού πλαισίου κάνει λόγο για την “ψυχική εξέλιξη” των Ινδιάνων!

Οι Αυτοκρατορίες

Σύμφωνα με μελέτες του Πανεπιστημίου του Μπέρκλεϊ υπήρχαν **112.000.000 Ινδιάνοι στο Μεξικό πριν την άφιξη του Κορτές, το 1512.**

120 χρόνια μετά δεν ήταν παραπάνω από 1.200.000!

Όχι, δεν διαβάσατε λάθος. Μιλάμε για την εξόντωση **110 εκατομμυρίων ανθρώπων (που ήταν ψυχικά ανώριμοι).**

Οι αυτοκρατορίες των Μάγια και των Ίνκας, που χρειάστηκαν πολλούς αιώνες για να οικοδομηθούν, καταστράφηκαν μέσα σε είκοσι χρόνια (από τους αιμοσταγείς Αλβαράδο και Φρανθίσκο Πιθάρο).

Στα εδάφη της αυτοκρατορίας των Αζτέκων, που ο πληθυσμός της ανερχόταν σε 25 εκατομμύρια το 1519, μετά από τριάντα χρόνια υπήρχαν μόνο 6 εκατομμύρια, ενώ στα τέλη του 16ου αιώνα έφταναν το ένα εκατομμύριο.

Άλλα 24 εκατομμύρια νεκροί Ινδιάνοι.

Η εξόντωση των Ινδιάνων συνεχίζεται και στις μέρες μας. Σφαγές στην επαρχία Τσιάπας, στη Γουατεμάλα, στην Κολομβία, στο Περού, στη Χιλή.

Οι Ινδιάνοι είναι θύματα των πολυεθνικών, του κρατικού στρατού και των εμπόρων ναρκωτικών.

Ηνωμένες Πολιτείες

Οι περισσότεροι ιστορικοί συμφωνούν ότι οι Ινδιάνοι που κατοικούσαν στη **Βόρεια Αμερική ανέρχονταν σε 10 έως 12 εκατομμύρια άτομα.**

Το 1900 είχαν απομείνει μόλις 250.000

Στη Βόρεια Αμερική, οι τελευταίες εκκαθαρίσεις παλαιού τύπου έλαβαν χώρα το 1924, όταν εξουδετερώθηκαν οι τελευταίες ομάδες αντίστασης των Σιού, αν και στα νοτιοδυτικά συγκρούσεις γίνονταν μέχρι το 1933. Αλλά οι εκκαθαρίσεις νέου τύπου συνεχίστηκαν. Οι Ινδιάνοι είχαν ουσιαστικά χάσει τα πάντα και πρώτα απ' όλα τη γη τους. *Μόνο με το νόμο Dawes Act, του 1887, 380 εκατομμύρια στρέμματα ινδιάνικης γης*

μεταβιβάζονταν από τις φυλές σε ατομικούς ιδιοκτήτες, άλλες έναντι τιμήματος και άλλες μοιράζονταν δωρεάν για να εγκατασταθούν με τίτλους ιδιοκτησίας οι Ευρωπαίοι έποικοι. Οι Ινδιάνοι, όσοι είχαν απομείνει, κυνηγημένοι, διασκορπισμένοι και αποδεκατισμένοι, **υποχρεώνονταν να εγκλωβιστούν** σε καταυλισμούς, σε νησίδες, σε οριοθετημένες περιοχές (reservation), στις περισσότερες περιπτώσεις πολύ μακριά από τη γη των προγόνων τους.

Οι νομαδικές φυλές **υποχρεώθηκαν να γίνουν αγροτικές** χάνοντας την κουλτούρα τους και την αυτάρκειά τους. **Φυλές που ζούσαν από το κυνήγι εγκαταστάθηκαν μακριά από τα δάση και φυλές που ζούσαν από το ψάρεμα εγκαταστάθηκαν μακριά από τις λίμνες, τα ποτάμια και τη θάλασσα.** Οι διατροφικές τους πηγές απαλλοτριώθηκαν από τους εποίκους. **Απαγορεύτηκε** ακόμα και η επικοινωνία τους με άλλες φυλές. Και εξίσου βασικό, λαοί των οποίων οι πολιτισμοί βρίσκονταν σε αξεχώριστη σχέση με τη φύση, **απομακρύνθηκαν** από τους ιερούς τόπους τους, από τα βουνά, τα δάση, τα ποτάμια, τις πεδιάδες και τα ζώα που τους έτρεφαν υλικά και πνευματικά.

Όσοι γλύτωσαν από τη φυσική εξόντωση, δολοφονημένοι από τα εξελιγμένα όπλα των εποίκων, αλλά και από **τις ασθένειες των λευκών τις οποίες το ανοσοποιητικό τους σύστημα δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει, όπως η ευλογιά, η φυματίωση, η γρίπη και πανούκλα,** υπέστησαν μια εξαναγκαστική και οργανωμένη πολιτική αφομοίωσης και εξαμερικανισμού. Ο George Washington και ο Henry Knox ήταν οι πρώτοι που εφάρμοσαν συνειδητά την πολιτική της πολιτισμικής μετάλλαξης των Ινδιάνων. Έκτοτε, με αλληπάλληλες νομοθετικές ρυθμίσεις, οι κυβερνήσεις των ΗΠΑ και του Καναδά, εφάρμοσαν μαζικά προγράμματα αποϊνδιανοποίησης. **Τα παιδιά των Ινδιάνων απομακρύνονταν δια της βίας από τις οικογένειές τους και εγκλείονταν σε σχολεία ειδικά για το ξερίζωμα κάθε στοιχείου της ινδιάνικης ταυτότητας και του πολιτισμού τους.**

Στα ιδρύματα αυτά, από τα οποία πέρασαν δεκάδες χιλιάδες παιδιά, οι μαθητές και οι μαθήτριες υποχρεούνταν να αποβάλλουν κάθε τι που είχε σχέση με τον πολιτισμό της φυλής τους. **Απαγορευόταν** πολύ αυστηρά η χρήση της ινδιάνικης γλώσσας, ακόμα και κατ' ιδίαν και

επιβαλλόταν η αγγλική γλώσσα, ή και η γαλλική στον Καναδά. **Οι μαθητές** κουρευόνταν και ντύνονταν κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα και γίνονταν χριστιανοί με το ζόρι. Και **βάφτιζαν** υποχρεωτικά τα παιδιά με ευρωπαϊκά ονόματα! Ο Όρθιος Βούβαλος γινόταν Τζον και το Κόκκινο Σύννεφο γινόταν Τομ.

Μακριά από τις οικογένειές τους, όσα παιδιά επιβίωναν από τις ασθένειες που μεταδίδονταν εύκολα στους ασφυκτικούς τόπους συγκέντρωσης, αναγκάζονταν να μεταμορφωθούν δια της βίας σε κάτι εντελώς ξένο. Εάν σκεφτεί κανείς ότι στην περιοχή του σημερινού Καναδά υπήρχαν 13 κύριες ινδιάνικες γλωσσικές ομάδες και 65 διάλεκτοι, από τις οποίες μόνο τρεις έχουν πιθανότητες διάσωσης σήμερα, καταλαβαίνει το μέγεθος της πολιτισμικής γενοκτονίας.

Παιδομάζωμα

Καθοριστικό ρόλο στην εφαρμογή αυτής της αποϊνδιανοποίησης **ανέλαβε και εκτέλεσε με μεγάλη αυστηρότητα και ζήλο η εκκλησία, προτεσταντική και καθολική, συχνά σε οξύ ανταγωνισμό μεταξύ τους.** Οι θρησκευτικές οργανώσεις λειτουργούσαν αυτά τα οικοτροφεία με φανατισμό και βία, που συμπεριλάμβανε και τη σεξουαλική, παθητική και ενεργητική, κακοποίηση των μαθητών. Και βέβαια, τα παιδιά χρησιμοποιούνταν σαν φτηνό και πειθήνιο χωρίς κανένα δικαίωμα εργατικό δυναμικό στις κοντινές φάρμες και τα εργοστάσια.

Σε αντίθεση με ό,τι νομίζεται, η ένταση της πολιτισμικής γενοκτονίας, του αφανισμού κάθε στοιχείου ταυτότητας και κουλτούρας από τους ιθαγενείς, δεν συνέβη το 1500, το 1600 και το 1700, αλλά από το 1850 μέχρι την εποχή μας! Η μεγάλη σφαγή 300 Ινδιάνων της φυλής Λακότα, από τον αμερικάνικο στρατό, στο Wounded Knee, στη Νότια Ντακότα, το 1890, εκ των οποίων τα μισά θύματα ήταν παιδιά και γυναίκες, αποδεικνύει ότι η φυσική και πνευματική εξόντωση των Ινδιάνων δεν εξαντλείται στον 16ο ή 17ο αιώνα, αλλά φτάνει μέχρι τη νεωτερική εποχή. Υπολογίζεται από τους ερευνητές ότι περίπου το 90%, δηλαδή 16 από τα 18 εκατομμύρια ιθαγενών, εξολοθρεύτηκαν από σφαγές, αποκλεισμούς, πείνα, υποδούλωση και ασθένειες που έφεραν οι

Ευρωπαίοι στην Αμερική! Το 1800, στην επικράτεια των σημερινών ΗΠΑ, είχαν απομείνει 600 χιλιάδες Ινδιάνοι και το 1890 μόνο 250 χιλιάδες! (D. Hightower-Langston: The Native American World και R. Thornton: American Indian Holocaust and Survival, 1990)

Στον Καναδά, αυτά τα σχολικά γκέτο του υποχρεωτικού παιδομαζώματος, που άρχισαν να ιδρύονται το 1847, 130 σε όλη τη χώρα, έπαψαν να λειτουργούν το 1996. Και μόλις το 2006, η κρατική Επιτροπή Αλήθειας και Αποκατάστασης αποφάνθηκε ότι αυτά τα ιδρύματα είχαν βλαβερές επιπτώσεις στους ιθαγενείς πληθυσμούς, αλλά και στην κοινωνία γενικότερα. Και το 2008, ο πρωθυπουργός του Καναδά Stephen Harper ζήτησε συγγνώμη για το κακό που έκαναν αυτά τα σχολεία. Κάπως αργά, μάλλον...

Στις ΗΠΑ, το πρώτο τέτοιο ίδρυμα άνοιξε το 1879. Και τα κλειστά αυτά οικοτροφεία πολλαπλασιάστηκαν στον 20ο αιώνα. Το 1973, φοιτούσαν σ' αυτά τα «εκπολιτιστικά» ιδρύματα 60.000 Ινδιανάκια. Ο δρόμος είχε ανοίξει το 1886, με την απόφαση United States v. Kagama του Ανωτάτου Δικαστηρίου των ΗΠΑ που έδωσε απεριόριστη εξουσία στις αρχές για τη βίαιη αφομοίωση και ενσωμάτωση των ιθαγενών στην αμερικάνικη κοινωνία.

Πρακτικές του διαβόλου

Με αντίστοιχους νόμους απαγορεύτηκαν και ποινικοποιήθηκαν οι εξωτερικές εκφράσεις ζωτικών μορφολογικών στοιχείων του ινδιάνικου πολιτισμού. Για παράδειγμα, με νόμο **απαγορεύτηκαν** οι ινδιάνικοι χοροί και τα τραγούδια, οι τελετές θρησκευτικού περιεχομένου, αλλά και η παραδοσιακή ιατρική των Ινδιάνων. Όλα αυτά θεωρούνταν επισήμως και θεσμικά, με τον Code of Indian Offenses, το 1883, «πρακτικές του διαβόλου».

Στον Καναδά, με το νόμο Indian Act του 1876, μεταξύ άλλων **απαγορεύτηκε στους ιθαγενείς** που δεν είχαν γίνει χριστιανοί να προσφεύγουν στα δικαστήρια, ακόμα και σαν μάρτυρες. Με την τροποποίηση του 1884, απαγορεύτηκαν όλες οι παραδοσιακές θρησκευτικές και κοινωνικές πρακτικές, ενώ με νεότερη τροποποίηση του 1920, **απαγορεύτηκε στους Ινδιάνους** να φορούν τις παραδοσιακές

ενδυμασίες τους και να χορεύουν τους χορούς τους, καθώς και κάθε άλλη εκδήλωση ή συμπεριφορά εκλαμβάνεται σαν αντίθετη με τον χριστιανισμό. Με δεδομένο ότι, στον Καναδά, οι διώξεις εναντίον των ιθαγενών είχαν ξεκινήσει από το 1600, γίνεται αντιληπτό τι πέρασαν οι γηγενείς επί 400 χρόνια. Η οθωμανική κυριαρχία στην Ελλάδα μοιάζει με παιδική χαρά μπροστά την αγριότητα και τη βαρβαρότητα των πολιτισμένων λευκών Ευρωπαίων χριστιανών στην αμερικανική ήπειρο.

Σήμερα, στις ΗΠΑ, είναι αναγνωρισμένες 567 φυλές, με σύνολο πληθυσμού γύρω στα 4,4 εκατομμύρια. Και στον Καναδά, ζουν, όπως ζουν, 1.400.000 ιθαγενείς, που ανήκουν σε 600 αναγνωρισμένες φυλές και συλλογικότητες.

Επίσης, σε όλη την ήπειρο, άλλαξαν χιλιάδες τοπωνύμια. Περιοχές, ποτάμια, λίμνες, βουνά, δάση και παραλίες μετονομάστηκαν εμπεδώνοντας την οικειοποίηση της γης από τους λευκούς και μετατρέποντας σε άγνωστη για τους Ινδιάνους την ίδια τους τη χώρα. Η Βιρτζίνια πήρε το όνομά της από την -επονομαζόμενη και παρθένα, παρ' όλους τους εραστές της- βασίλισσα της Αγγλίας Ελισάβετ Α'. Η Ντέλαγουεαρ από τον ομώνυμο κατακτητή της, όπως και η Κολούμπια από τον Κολόμβο, κάτι που συνέβη μέχρι το τελευταίο χωριουδάκι. Ό,τι έχει απομείνει αποτελεί θλιβερό υπόλειμμα ενός κόσμου ολόκληρου.

Στερεότυπα παρουσίασης

Η ονομασία «Ινδιάνοι» είναι εντελώς άσχετη με τους Ινδιάνους. Είναι γέννημα των λευκών που επειδή νόμιζαν ότι είχαν ανακαλύψει τις Δυτικές Ινδίες, ονόματισαν τους ιθαγενείς λαούς «Ινδούς» ή «Ινδιάνους», αδιαφορώντας για το πώς ονόμαζαν οι ίδιοι τους εαυτούς τους. Επίσης, καλλιέργησαν την αντίληψη ότι πρόκειται για ένα λαό ομοιογενή και ομοιόμορφο. Και μ' αυτό τον τρόπο τούς αναπαριστούν έκτοτε. Στην πραγματικότητα, επρόκειτο για εκατοντάδες ανεξάρτητες φυλές με ξεχωριστά ήθη και έθιμα, ξεχωριστές γλώσσες, ξεχωριστό τρόπο οργάνωσης και διαφορετικές εξωτερικές εμφανίσεις. Αυτή η παραμόρφωση, επικεντρώθηκε σε δύο τύπους Ινδιάνων, τον ηλικιωμένο σοφό που συμβουλεύει τους λευκούς και τον αιμοχαρή πολεμιστή που ζει για να σκοτώνει εποίκους και να αρπάζει τις γυναίκες

τους. Ακόμα και πρακτικές βάρβαρες που αποδίδονται στους Ινδιάνους, όπως το ξερίζωμα με μαχαίρι του τριχωτού της κεφαλής του αντιπάλου, το scalp, εισήχθησαν στην Αμερική από τους Ευρωπαίους κατακτητές (JamesAxtell, στην «Εγκυκλοπαίδεια των Ινδιάνων της Β. Αμερικής»).

Η Ημέρα των Ευχαριστιών είναι η γιορτή της εξόντωσης 10 εκατομμυρίων ανθρώπων.

1^η Στις ΗΠΑ, η Ημέρα των Ευχαριστιών εορτάζεται κάθε χρόνο την τέταρτη Πέμπτη του Νοεμβρίου (μεταξύ 22 και 28 του μηνός). Ο εορτασμός γίνεται για να εκφραστεί η ευγνωμοσύνη κάθε οικογένειας προς το Δημιουργό για τα αγαθά που συγκεντρώθηκαν με το τέλος της σοδειάς. Η γιορτή αποκαλείται και "Ημέρα της Γαλοπούλας" (TurkeyDay), διότι σηματοδοτεί την έναρξη της εορταστικής περιόδου που κρατάει ως την Πρωτοχρονιά.

Στις ΗΠΑ, η γιορτή των Ευχαριστιών δεν συνδέεται με θρησκευτικές εκδηλώσεις ούτε έχει συνδεθεί με συγκεκριμένη θρησκευτική ομάδα. Η γιορτή στηρίχτηκε στα αγροτικά φεστιβάλ που διοργάνωναν πολλοί λαοί από την αρχαιότητα. Ας μην λησμονούμε ότι οι πρώτες ανθρώπινες κοινωνίες ήταν καθαρά αγροτικές. Οι περισσότεροι άνθρωποι τη γιορτάζουν οικογενειακά ή με φίλους που καλούν στο σπίτι. Μια αγροτική παράδοση που επιβιώνει ακόμη και σήμερα, είναι να μοιράζονται τους καρπούς τους με όσους ήταν πιο άτυχοι τη συγκεκριμένη χρονιά.

2η Το σκοτεινό παρελθόν της γιορτής

Η επιβίβαση των πρώτων αποίκων στο Mayflower για το μεγάλο ταξίδι στον Νέο Κόσμο.

Τη δεκαετία του 1970 προτάθηκε, και σε πολλές περιοχές εφαρμόστηκε, ο επαναπροσδιορισμός της Ημέρας των Ευχαριστιών ως Ημέρας Πένθους. Ο καθηγητής κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια, DanBrook, αναφέρει χαρακτηριστικά:

«Πολλοί άνθρωποι κάθε χρόνο «γεμίζουν» το στομάχι τους, όπως γεμίζουν και τις γαλοπούλες τους, κατά τη γιορτή της Ημέρας των Ευχαριστιών. Η Ημέρα των Ευχαριστιών είναι μία αυθεντική αμερικάνικη γιορτή, σε τέτοιο βαθμό που δεν είναι μόνο διακοπές αλλά πραγματικά, όπως υπονοεί η ετυμολογία, μία από τις ιερές μας ημέρες, που γιορτάζεται σχεδόν καθολικά από του Αμερικανούς. Την ιερή αυτή

ημέρα, οι οικογένειες συγκεντρώνονται για να γιορτάσουν μία γενοκτονία, αυτή των Ιθαγενών Αμερικανών, διαπράττοντας μία ακόμη, απέναντι στις γαλοπούλες. Μπορούμε να γιορτάσουμε αυτή τη γιορτή με ήσυχη συνείδηση;»

Η ιστορία της απαρχής και της καθιέρωσης της συγκεκριμένης γιορτής, είναι δυστυχώς μια ιστορία κατάκτησης και κυριαρχίας. Τον Σεπτέμβρη του 1620, ένα μικρό πλοίο με το όνομα Mayflower ξεκίνησε από το Plymouth της Αγγλίας, μεταφέροντας 102 επιβάτες στη γη του ονείρου και της ευημερίας, το Νέο Κόσμο. Μετά από ένα μακρύ και δύσκολο ταξίδι που διήρκεσε 66 ολόκληρες μέρες, το Mayflower προσάραξε στο Plymouth (της Μασαχουσέτης αυτή τη φορά). Κατά τη διάρκεια του πρώτου τους χειμώνα στην Αμερική, οι περισσότεροι άποικοι παρέμειναν μέσα στο αγκυροβολημένο πλοίο, αντιμέτωποι με το κρύο, την αρρώστια, και την έλλειψη τροφής, συνθήκες που κόστισαν τη ζωή στους μισούς από αυτούς. Όταν τελικά οι εξουθενωμένοι άποικοι κατάφεραν να βγουν στην ακτή, συνάντησαν δυο ιθαγενείς οι οποίοι τους υποδέχτηκαν με χαρά και τους δίδαξαν πως να καλλιεργούν

καλαμπόκι και άλλα σιτηρά, να ψαρεύουν, και να αποφεύγουν τα δηλητηριώδη φυτά εκείνης της γης.

Landung der Pilger-Väter.

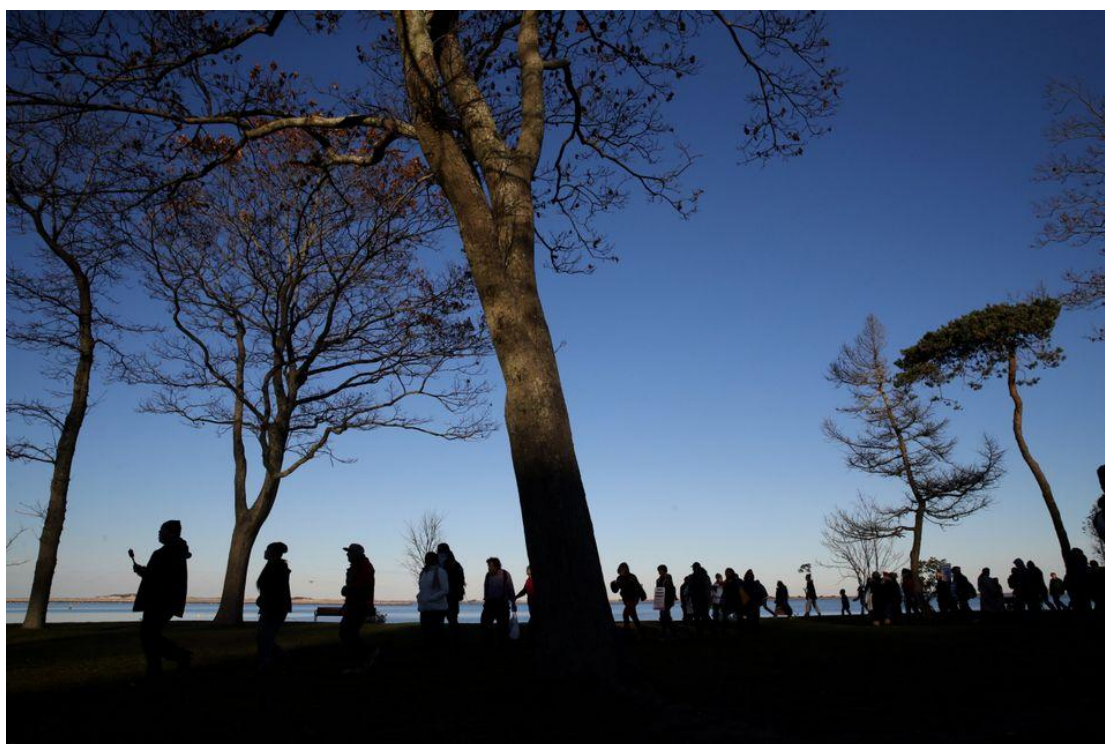
ο πρώτο, λοιπόν, Thanksgiving ήταν εκείνο το γεύμα που μοιράστηκαν οι ιθαγενείς της Αμερικής με τους Ευρωπαίους αποίκους στο Plymouth της Μασαχουσέτης το Νοέμβρη του 1621, και αρκετά αργότερα (το 1863) καθιερώθηκε από τον Abraham Lincoln ως επίσημη εθνική γιορτή (χάρη στις προσπάθειες της Sarah Josepha Hale, η οποία είχε γράψει και το γνωστό παιδικό τραγούδι "Mary Had a Little Lamb".)

Επειδή όμως, δυστυχώς, η ανθρώπινη τάση για εξουσία και κυριαρχία συχνά υπερτερεί εκείνης για σεβασμό και ανθρωπιά, λίγα χρόνια αργότερα, οι ίδιοι άποικοι που επωφελήθηκαν από τη γενναιοδωρία των ιθαγενών, αφάνισαν σχεδόν ολόκληρη τη φυλή. Και δεν σταμάτησαν εκεί. «Οι Προσκυνητές (Άγγλοι έποικοι) που ήρθαν αργότερα στην Αμερική για να ξεφύγουν από τις θρησκευτικές διώξεις στη Βρετανία, προφανέστατα ήρθαν για να διαπράξουν τις εθνοτικές και θρησκευτικές διώξεις κατά των ιθαγενών Αμερικανών. Κι αυτό

έκαναν. Κι εμείς στην πραγματικότητα συνεχίζουμε να το κάνουμε, αποτελεσματικά και χωρίς οίκτο» γράφει ο καθηγητής DanBrook.

Ο Κολόμβος έγραφε στο ημερολόγιό του πως με πενήντα άνδρες θα μπορούσε να υποδουλώσει το σύνολο του γηγενούς πληθυσμού και να δεσμεύσει όλο το χρυσό και τον πλούτο τους. Πράγματι οι ντόπιοι υποδουλώθηκαν εύκολα, πολλοί βασανίστηκαν και υπήρξαν θύματα εργασιακής εκμετάλλευσης. Κατά τη διάρκεια της ιμπεριαλιστικής υπερ-εκμετάλλευσης έγιναν και άγρια εγκλήματα κατά του γηγενούς πληθυσμού, στο όνομα πάντα του χριστιανισμού και του πολιτισμού.

Οι συγκρούσεις μεταξύ ιθαγενών και αποίκων διήρκησαν μέχρι και τη δεκαετία του 1890, και, ταυτόχρονα με την εξάπλωση επιδημιών που έφερε μαζί της η ευρωπαϊκή εισβολή, υπολογίζεται ότι κόστισε τη ζωή συνολικά σε 110 εκατομμύρια ανθρώπους. Οι ιθαγενείς Αμερικάνοι εξακολουθούν να είναι οι φτωχότερες εθνοτικές ομάδες στην πλουσιότερη χώρα του κόσμου. Κάθε χρόνο, αρκετοί από αυτούς συγκεντρώνονται στο PlymouthRock την Ημέρα των Ευχαριστιών, για να θρηνήσουν την τιμή των ομοεθνών τους που έχουν χαθεί.

Μάλιστα, κατά την απαρχή του εορτασμού της ημέρας των Ευχαριστιών, την δεκαετία του 1620, ξεκινά και ένας νέος τύπος «γενοκτονίας». Το 1619 είναι το πρώτο έτος που αρχίζουν να «εισάγονται» σκλάβοι από την Αφρική.

- Πέρα από τη μακροχρόνια και τραγική αλληλουχία σφαγών, παραβιάσεων των συνθηκών και επιδημιών, στις οποίες οι Ινδιάνοι δεν διέθεταν ανοσία, οι Ευρωπαίοι έκλεψαν τα εδάφη των Αμερινδιάνων και κατέστρεψαν τους αρχέγονους πολιτισμούς τους.

Οι “ειδικές περιοχές για Ινδιάνους” είναι τα πρώτα στρατόπεδα εξόντωσης, αφού ιδρύθηκαν το 1851.

Οι κακές συνθήκες διαβίωσης σ’ αυτές τις περιοχές (που υπάρχουν ακόμα και σήμερα), έχουν ως συνέπεια το ένα στα τρία παιδιά να πεθαίνει στους πρώτους έξι μήνες από τη γέννηση του.

Υπάρχουν “ειδικές περιοχές” όπου το μέσο προσδόκιμο ζωής είναι κάτω από τα 46 έτη, όταν στην υπόλοιπη χώρα (αναφερόμαστε πάντα στις ένδοξες ΗΠΑ, μην το ξεχνάτε), είναι τα 76 έτη.

Οι αυτοκτονίες των Ινδιάνων είναι διπλάσιες από εκείνες των λευκών. Το 75% του πληθυσμού τους υποσιτίζεται.

Ο ένας στους τέσσερις είναι αλκοολικός, ενώ τα ναρκωτικά, και κυρίως το φτηνό κρακ, κάνουν θραύση σ’ αυτές τις “ειδικές περιοχές”.

Εν κατακλείδι:

Το μέγιστο ιδεολόγημα του δυτικού κόσμου είναι η υποτιθέμενη ανωτερότητα του πολιτισμού του. Οι σφαγές δικαιολογούνται επειδή οι σφαιρισμένοι είναι κατώτεροι πολιτισμικά, ηθικά ή ψυχικά.

Το 1492 δεν πρέπει να θεωρείται η χρονιά που ο Κολόμβος “ανακάλυψε” την Αμερική, αλλά η αρχή της μεγαλύτερης γενοκτονίας στην Ιστορία της ανθρωπότητας

Τζερόνιμο. Οι Αμερικανοί τον αποκαλούσαν «ο χειρότερος Ινδιάνος που έζησε ποτέ», αλλά δεν μπορούσαν να τον πιάσουν...Γεννήθηκε στις 16 Ιουνίου του 1829 και το πραγματικό του όνομα ήταν Γκογιαλέ – στη γλώσσα των Απάτσι σήμαινε: «αυτός που χασμουριέται». Ο μύθος των Ινδιάνων έλεγε ότι ο Τζερόνιμο είχε φάει καρδιά ελαφιού για να του δώσει ταχύτητα και αντοχή στο κυνήγι....